

Om Glädje och Wallust
i werlden

Betraktadt

Uf en förtappad Själ
Bittra Klage-Gråt:

För sina många och grofwa Syn-
der skull, som hon hafwer begädt; och
måste på sidstone uti helswetit af
de onda andar plågad
warda.

Jag fördömda Själ, Som ic.

Tryckt i Geste 1785, för en half Schill.

Hos E. P. Sundqwist.

Sjunges som: Far werlden, far wäl ic.

I.

Jag fördömde Själ, Som hafwer tjent
satan och varit hans träl, Jag skal nu
bortwandra at taga min lön, Et asgrun-
dens gnister och dundrande dån, Et helsweres
låga, Et swafwel och stank, O! at jag ned-
sank, O! at jag ned-sank.

2. Jag förbannad är, Förbannelsen med mig
i faggorna bår, Jag drager som Skortan för-
bannelse på Förbannad jag wandrar, Jag
sitter och står, Förbannelsens Amen utropar
Guds Lag; Förbannad är jag.;

3. Ja matkar och mal, I swidande, bi-
tande stutande qwal, O! bultande, plågande,
dågaande bröst, O! gråtande, låtande, ropan-
de röst, O! gnagande samwet, anlagande själ:
Hwar tager jag själ.;

4. Jag kallas til dom, Basunen utblåser, Kom
syndare kom, Jag barrar och skälswer dock må-
ste jag fram, Mig följer, mig möter min blod-
skuld och skam, Ej hjälper nu neka; Ty himlen
har seet, Hwar jag hafwer gjort.;

5. Jag afanda hem, Jag djeflarnas wåning
fast singger och stem, Jag hafwer försmått den
atsmåktiga Guld, och satt bak om ryggen hans
lår.

kärliga bud, Jag hafwer mer dyrkat den röd-
gula jord, An Nådnes Ord.;

6. Jag som hade fal, En kammar för djeflar til
tusende tal, Jag bad dem infara, jag öpnade port
Slog gaskwel up dören til hjätarnas ort, Nu ha dese
gäster til herberge sitta Gätt sig hjertat mitt.;

7. Jag hölt Sabbats-dag Med mina fen-
bröder i syndiga lag, Med musten och winet wi
erwärtade goss, Wi dyrkade buken til flockam
slog toff, Wi ringde wårt samman med kannor
och krus, Wår andacht war rus.;

8. Jag winstöpte kross, Som altid har manat
på Remarnas lopp, Som plågat och prälar med
skätarna mång, Och lustigt der ropat, låt lu-
sten ha gång, Nu dricker jag brinnande swaf-
wel til slut, Med dräggen rent ut.;

9. Jag syndare stor, Som hatfult förbannar
min Far och min Mor, Dem dödat i hjertat
och önskat at knif, Wår ända snart lifwet
mig födde til lif, Min odugd dem gjorde mång
snöwita hår, Jag varit dem swår.;

10. Jag war deras ris, At lyda Förelsdrom
jag hölt mig för wis, Nu nödgas jag lyda den
jag intet tänkt, Jag bittert utdricker det jag
har instänkt, Förr didde jag spenar med will-
djurens flor: Guds wrede är stor.;

11. Jag glupande Warg, Mot mensösa
Lamben blodtörstig och arg, Dem klippte för-
nåra, Tog tår-wåter ull, Af den spann
Mig kläder, Men stöpte mig Gull, Af det
som

som wardt präskad af tårar och blod I föres
trycktas mod ;:

12. Jag giruge mod, Jag druckit mig feter
af menlösas blod, Som swäller af andras ut-
präskade swert, Af fattige sugit mig stinner
och mådet, Nu komma de kring mig sitt for-
dra igen, Hwårt wil jag då hån ;:

13. Jag åger en hop, Af alt det jag samlar
dock höres stort rop, Af guld, silfwer, kop-
par, upstiger et skall, Mig skyller för iufnad,
ja högt up i gall: Nu skriar den gasten som
föer legat ryst, Och jag hos mig höst ;:

14. Jag präalande säck, War stält öfwer stark-
wan högmödig och fräck, I silkes mång färgade
blommor mig spåne, Nu blifwer war tråd på
mitt hjerta upbränd, Si, satan framcasar min
pyrdnad bortar, Jag står blätt och bar ;:

15. Jag råds för min mun, Som sargat på
baken, likt arg-låncker hund; Min tunga en
böfweil, Hwars swärd hwäse hot, som mången-
mans åhra har slagit för, for, Nu ble det en san-
ning: mig lögnenes far, Till sitt rike drar ;:

16. Jag fallit til fot, En skökonas trålar af
struktig fot, Men warit för hwiter at böja min
End, För Jesu, som synden betalte på trä, Jag
Enste med wördnad af öfhyer brand Min beles-
skas hand ;:

17. Jag gluter nu pufst För brinnande brä-
na och kuffande lust, Den kärlek sur blifwer
som föer warit för Ach we mig den stunden,

jag

jag gunsten åenid, Den jag dyrt betalar med
blodsalter tår, Jag wisnar och trår ;:

18. Jag tröskidsas plåg, Som spjårnar den
för mig här riggande låg, Och ödmjuk med End-
fall bad nåd om et ord Dock öhörd med foren blef
trampad til jord: Gud framræcker handen och
refer dem opp, Men står ned mitt hopp ;:

19. Jag willskite björn, Som ofta fært ros-
wet i kionen som örn, Jag hafwer förderfwar
mångt faderlöst barn, bortskifat des wälsfärd
med listiga garn, Jag många gjordt arma, ut-
blottat med swik, At gjöra mig rik ;:

20. Jag lögnare led, Som dårligt för win-
ning gjordt samwets-löst Ed Giedt lögnenes fa-
der min sål til en pant, At jag uti lögnen med
list skul så sant Jag swor uti lyckor at lösa det
opp, Dock snård af mitt hopp ;:

21. Jag en basilisk, At wänktgen swara last
njugger och wisse, Med ögonen mördat och fratt
opp den, Som uti sin ångest mig nånde Guds
wän, Min arghet mig fräter nu wäntar sig af
Mitt hjerta i graf ;:

22. Jag är hwit och blå, Så swartöda lä-
gan der frasande står, Si jorden upsparrar sin
blodiga mun, Mig ynkligt upsluter til batten-
lös grund, Si! kohlswarta druper sig öpnar
emot Min syndiga fot ;:

23. Jag darrar derwid, Hur, jag har för-
summat min kallnesses tid, Jag satt på hockor-
tan Guds dyrbara nåd, Mer wördat handskalle

än

ån himelens råd, Den blifwit min owån, som
åt mig har sagt, Om Guds Ords förakt.;

24. Jag hafwer haft sorg, Dock endast
at winna på werldenes torg; När lyfan
föll widrig så fälte jag tår, Men aldrig
war ångslig för samwerets sår, Jag sörgdt
mer hundens ån Gräslarens död, Nu lider
jag nöd.;

25. Jag blifwer nu stald, At wändas
en stek för ewinnerlig ald, Mig swäfwa de
fastliga djeflar om kring, Med glödröda tån-
ger sig ställa i ring, At njupa mitt hjer-
ta och riswa det smått, Min lön har jag
fått.;

26. Jag är ej i dröm, Jag sätter nu fot
i eldsprutande ström, Jag styrer der i som
en källwarter brand, och aldrig kan hinna
det ringaste land, Kring mig fara drakar til
tusende tal, At göra mig qwal.;

27. Jag hafwer nu lärdt, Hvad fordom
at låra jag höll intet wårdt, Dock må hela
werlden det låra af mig; At jag för all werl-
den är olyckelig, Til syndiga sällar nu galler
mitt bud, Ej gåcker er GUD.;

28. Min salighets döer Ar för mig tilslu-
ten, ej öppen som förr, Jag ser huru an-
dra de släppes der in, De njuta GUDS
wänskap men wreden är min, O! at jag
ån hade en tima igen. At blifwa GUDS
wån.;

29. Jag